

VADKERTI HARANGOK

AZ ÉRSEKVADKERTI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA
XXXII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM 2023. JANUÁR (BOLDOGASSZONY HAVA)

Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe

A mai ünnep elsősorban az Úr ünnepe és emellett szép Mária-ünnep. Hogy kellően méltassuk, a nagy karácsonyi ünnepek sorába kell beállítanunk. Karácsony, vízkereszt és gyertyaszentelő a téli ünnepkör legkiemelkedőbb pontjai. Szép fokozatot is megállapíthatunk bennük a fény-szimbólum kifejtésében. Ahogyan az emberiség részesül Isten kinyilatkoztatásában. Karácsonykor bevilágított a világosság a sötétségbe. De csak kevesen voltak, akik ezt a világosságot befogadták. Csak Szűz Mária, Szent József és az egyszerű pásztorok részesülnek ebben a fényben, akik ott állnak a jászolnál.

Csodálatos elgondolni, hogy Jézus nem Betlehem városán kívül született, hanem Betlehem városában. Mert azon az éjszakán a pásztorok azt az üzenetet kapják az angyaloktól, hogy „menjenek a városba (=Betlehembe), ott találják Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő kisdedet”. Jézus egy családi ház természetes barlanghoz épített helyiségében, „szobájában” született, „mert nem volt hely a szálláson”. A szentírás görög eredeti szövegében szereplő „katalüma” szó ugyanis szobát jelent, és nem szállást. Általában azt képzeljük, hogy Betlehembe érkezve a Szent Család azonnal lázas szálláskeresésbe kezdett, de a szentírási szöveg nem ezt állítja. Mária „megszülte elsőszülött fiát, pólyába takarta és jászolba fektette, mert nem volt

más helyük a szobában” (Lk 2,7). Szent János apostol írja a Prológusban: Jézus „övéihez jött, de övéi nem fogadták be” (Jn 1, 11).

Vízkeresztkor Jeruzsálem és az egész Egyház fölött ragyog a világosság, az Úr dicső ra-

gyogása árad egész Jeruzsálemre és özönlik a pogány világ a sötétségből a világosság városába.

Ma Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén kezünkben tartjuk a világosságot és körül hordozzuk a körmenetben és a szentmisében. A világosság lényegesen hozzátartozik a mai liturgiához. Ma az Egyház menyasszonyként járul az Úr elé, és vágyakozva veszi karjába Simeonnal a megtestesült isteni irgalmasságot, Krisztust. Ugyanígy a szentáldozásban is Jézust fogadjuk szívünkbe. Éppen ebben a fokozásban van a mai ünnep szépsége: Karácsonykor még egészen háttérben áll az Egyház, az újszülött Istenkirály uralkodik az egész liturgián. Vízkeresztkor már ott

áll az egész Egyház menyasszonyként, „fölékesítve az üdvösség ruhájával, mint a menyasszony, ékszerekkel ékesítve”. A liturgia menyegzőt ünnepel. Gyertyaszentelő Boldogasszony mai ünnepén jelentős tovább haladást álla-

píthatunk meg: a menyasszony (=Egyház) díszíti menyegzős házát és megy a vőlegény (=Krisztus) elé. Ezért énekeljük körmeneti énekünkben a nászdal: „Ékesítsd fel menyegzős házadat, Sion, és fogadd Krisztust, a Királyt. Öleld át Máriát, a mennyország kapuját, mert ő hozza az új fényben ragyogó dicsőség Királyát. Itt áll a Szűz, és kézen vezeti Fiát, aki a hajnalcsillag előtt született. Karjába vette Őt Simeon és hirdeti a nemzeteknek: Élet és halál Ura Ő, a világ üdvözítője Krisztus!”

A mai ünnep legfőbb jelentősége abban van, hogy az egész emberiség részt vesz benne. Ezért a keleti egyház nagyon találóan „találkozásnak” (Hypapante) nevezi a

Gyertyaszentelőt. Az emberiség találkozik most az Úrral az ő templomában (=az egyházban). A találkozás gondolata uralkodik az ünnepen. Közvetítője ennek az agg Simeon és Anna próféta asszony.

Másik mozzanata ennek az ünnepnek a fény. Jelenti Krisztust és a Krisztusból áradó isteni éltünket. Az agg Simeon szava „világosság a pogányok megvilágosítására” ösztönzi az egyházat, hogy ma igazi világosság ünnepet tartson. Arra valók e megszentelt gyertyák, hogy meggyújtjuk őket otthoni imádságunkban, vihar, kísértés idején, betegeink áldoztatásánál, haldoklók betegágyánál. De az Egyház keresztségi gyertyánk meggyújtására is hív, figyelmeztet minket. A körmenetben is ezt a krisztusi ragyogó világosságot hordozzuk körül. Kezünkben tartjuk az evangéliumtól kezdve a kánoron keresztül a szentáldozásig az égő gyertyát.

Ma tehát beteljesednek azok a prófétai jóvendölések, amelyek Krisztusban teljesedtek be. A jeruzsálemi templomban megjelenik az Üdvözítő és itt kinyilatkoztatja magát. Ma a templomban följánlják és föláldozzák Krisztust Istennek. Ma tisztulási áldozatát mutatja be Gyertyaszentelő Boldogasszonyunk Szűz Mária. Meghatóan szép az idős Simeon alakja. Vele együtt mi is találkoztunk íme a világ Üdvözítőjével. Életének ös-

Folytatás a 2. oldalon

A mi himnuszunk más, mint a többi

Kétszáz éves a nemzeti **himnuszunk**. 200 éve, 1823. január 22-én írta le Kölcsey Ferenc Himnuszunk szövegét szatmárcsekei magányában. Erkel Ferenc jó húsz esztendővel később zenésítette meg. Gyönyörű költői mű e 64 sor. A tudós irodalomtörténészek azonban nem túl gyakran emlegetik, hogy valójában miért is más ez, mint sok európai ország himnusza.

Évtizedeken át. A mostani Oroszországnak - mondjuk így a jogutódnak - csupán 10 esztendő a himnusza.

A franciáké, az úgynevezett La Marseillaise - a vérben álló harcról szól és fegyverbe hív.

E rövidke európai példákat csak azért hoztam ide, hogy lássuk a legfontosabbat. Azt ugyanis, hogy a mi himnuszunk nem éltet királyt, uralkodót, nem himnusza

benne bízunk eleitől fogva”, vagy az evangélikusok „Erős vár a mi Istenünk” kezdetű Luther éneke.

Tehát mindig az Isten segítségét, áldását kértük harcaink elcsüggedésünk, elnyomatásaink nehéz éveiben, vagy balsors tépte évtizedeink alatt. Ilyen himnuszt tehát egyetlen európai nép sem mondhat magáénak, mint amilyet nekünk hagyott örököül a 33 éves Kölcsey, a szatmárcsekei szoba csendjében. A Nemzeti Múzeumban őrzött kéziratban csak egy-egy parányi javítás látható, tehát szinte ömlött a tolla alól e felséges 64 sor.

Sajnos mindmáig nem védi az alkotmány nemzeti imádságunkat, pedig rátört a sorokra maga Rákosi is az 50-es évek elején mondván: az mégsem lehet, hogy a dolgozó nép himnusza vagy bármely ünnepség az Isten nevével kezdődjön. Alattomos terve céljából magához kérte Kodály Zoltánt azzal a felszólítással, hogy írjon másikat, a szocializmushoz illőt. Kodály rövid választ adott az élet és halál diktátorának. Ezt mondta: Jó a régi. Kodály a fejével játszott ebben a percben, de akkor Ő már Kodály Zoltán volt, a magyar zenekultúra és művelődés világszer- te megkérdőjelezhetetlen tekintélye.

Rákosi nem nyugodott. Illyés Gyulát is magához intette, aki akkor a költészet, a haladó magyar gondolkodás legnagyobb vezéréként volt számon tartva itthon is, külhonban is, különösen Franciaországban. Írjon egy új himnusz szöveget, mondta Rákosi, majd keresünk hozzá zeneszerzőt. A felszólításra Illyés ennyit válaszolt csupán: meg van az már írva.

Magyarországot viharos, ám gyönyörű történelmével, máig példát adó kultúrájával, évszázadok óta a mai napig csodált művészetével a jövő magyar generációjának kell átadnunk. Mert Magyarországot, a mi hazánkat csupán megőrzésre kaptuk elődeinktől. Magyarországot tehát meg kell menteni!

Kölcsey szavaival kérjük ezt, Himnuszunk utolsó versszakával:

*Szánd meg Isten a magyart,
kit vészek hányának,
Nyújts feléje védő kart
tengerén kínjának,
Balsors, akit régen tép
hozz rá víg esztendőt,
Megbűnhődte már e nép
A múltat s jövőndöt.*

(Fotó: Kristók J.)

Mindjárt válaszolok rá - három példával is: A németek például a Deutschland, Deutschland über alles, Über alles in der Welt kezdetű szöveget ma már nem énekelik. A második világháború után - mondjuk így - a győztes Európa tiltakozott e megfogalmazás ellen, mert e szöveg ugyebár annyit jelent, hogy Németország mindenek feletti, mindenek felett áll - az egész világon. Megmaradt Haydn gyönyörű zenéje és ma, az eredeti himnuszvers harmadik szakaszát énekelik a németek. Bármily hihetetlen is, de csak 1991 óta.

A Szovjetunió himnusza a soha nem létező szabadságot az emberiség legnagyobb pusztítóit, Lenint és Sztálin éltette szegző esti imádságát zengi: „Most bocsátod el a te szolgádat békességben”.

Mi is kérjük azt a kegyelmet, lelki gyümölcsöt, hogy életünk minden napján is találkozzunk a világ világosságával, üdvözítő, emberszerető Krisztus Urunkkal!

Kovács József atya

Fotó: Kristók J.

még a honszerző Árpádnak sem, az ország építő IV. Bélának úgyszintén nem, de még a diadalt diadalra halmozó Mátyást sem dicsóíti. A mi himnuszunk az évszázadokon át szorongatott, kétségbeesett nép **imádsága** a mi megtartó Istenünkhöz. Az irodalom tudós művelői tehát gyakran felejtik el így emlegetni e csodálatos 64 sort. Tehát, hogy ez egy **közbenjáró imádság**: Isten áldd meg a magyart!

Amíg nem volt Kölcsey Himnusza, addig is volt a magyarságnak összetartó, kollektív imádsága, a nép ajkán őrzött énekekkel. Nem minden időszakban, nem mindig azonos belső erővel, hiszen pl. az elmúlt század diktatúrái (1919-re gondolk és a magyar bolsevizmusra) tüzzel-vassal irtottak mindent, ami nem a parancsszó ideológiája szerint született. De mondom: voltak a nép ajkán őrzött énekek, pl. a Boldogasszony Anyánk, a Csíksomlyói Szűz Mária (A székelyek régi nemzeti imádsága), később a székely himnusz (Ne hagy elveszni Erdélyt Istenünk), a reformátusok 90. zsoltára: „Te

Szent Balázs doktorunknak ma vagyon napja, hogy többször is megélhessük, az Úristen adja!

A gyógyító szent

Kérjük ajándékát, a Szent áldomását, távoztassa mindnyájunknak torkunknak fájását!

Szent Balázs eredetileg orvoslással foglalkozott. A legendák sok csodás beteggyógyulásról szólnak. Az örmény származású szent olyan példamutató keresztény életet élt, hogy Szebeszte hívó népe püspökké választotta. Balázs erre a Szentlélek indítását követve visszavonult egy magányos hegyi barlangba. Onnan vezette imádkozva, tanácsokat osztva és gyógyítva a rábízott közösséget. Sajnos azonban nemcsak a keresztények ismerték a barlangjához vezető utat, hanem a keresztényüldözést folytató Agricola helytartó poroszlói is. Sajnálatos módon elfogták és börtönbe vetették őt.

Mivel nem tudták Balázst a börtönben hittagadásra kényszeríteni, a siralomháza került. Mint korábban a barlangjában, a börtönben is sok segítséget kérő ember kereste föl, rabságában sok-sok csodát tett.

A helytartó először a vízbefojtás általi halálra ítélte, ám ezt túlélte. Mégpedig a legenda szerint úgy, hogy a partra érve megáldotta a tavat, majd a vízen járva a tó közepéig sétált. Ott megfordult, és barátságosan felszólította bírát, hogy saját isteneikbe vetett hitük bizonyosságául kövessék őt a vízen járva. Hatvanöt férfi elfogadta a kihívást, és mind a vízbe fulladt. Ezután sem kímélték meg Balázs püspök életét, 316-ban lefejezték őt. Ünnepnapját február 3-án tartjuk. Balázst Keleten már a 6. században a torokbaj ellen védőszentként tisztelték. Magyarországon a 16. századtól ismerjük a gyertyaáldást és a balázsáldás könyörgést.

Istenünk, aki Szent Balázs püspököt oldaltalmazó segítségül adtad népednek, kérünk, közbenjárására engedd, hogy földi életünkhöz egészséget és békét, örök életünkhöz pedig irgalmat nyerjünk Tőled!

Ámen

Örömvasárnap Vadkerten

A fél tizes nagymise keretében jubiláns házaspárjainkat köszöntötte Egyházközségünk. Jubilánsainkat, akik számunkra példát adva, hála telt szívvel eljöttek az Isten Házába, hogy oly sok év után, a hála szaván köszönik meg a Mennyei atyának, hogy annyi öröm és könny után is életben tartotta számukra a sírig tartó pecsét szavát. Megköszönték énekükben, hogy az egymás iránti hűség és szeretet segítségükre volt a mindennapi keresztvitelben. A csoportkép tanúsítja, mely családok osztották meg velünk örömeiket. Név szerint: Bozsonyik Péter – Boskó Barbara, Jelen Tamás – Murányi Ágnes, dr. Mácsik László – Pintér Margit, Szrenka Péter – Lukács Kinga, Záhorszki Attila – Dósa Melinda 25, Szabó László – Molnár Erzsébet 40, Boda Ferenc – Varga Éva, Kovács István – Orem Piroška 50, Csabák István – Boda Mária 55, Kovács Gyula – Molnár Anna 60, Jakubecz István – Varga Margit 61, Urbán István – Koza Erzsébet 63, Czinege István – Pistyúr Mária, Szabó István – Hrapan Margit 64 és Jakubecz Mihály – Varga Mária 67 együtt töltött év után ünnepelt közösségben, a templomban.

A feladat számunkra is adott. Ne azt ke-

ressük, ami elválaszt, hanem ami összeköt bennünket. A médiából ömlik a tragédiák sora határon belül és kívül. Ebben a környezetben, mint tette azt rabtársai körében a 101 évet megélt Placid atya tízéves „gulági vendégsége” alatt: minden élethelyzetben a jót keresték, mert az ad csak élet-erőt.

A délután sem múlt el nyomtalanul, hisz

immár 23. alkalommal most a Pedagóguskórusunk szervezésében, a karácsonyi hangversenyünk a zene hangjaival készített fel bennünket a Mennyei Kisded fogadására. Külön öröm volt, hogy szinte amatőr szereplők (a délelőtt is szolgált gitárosaink, a népdalkörünk, az iskolánk énekkara és a hangversenyeinkről elmaradhatatlan Balassagyarmati Dalegylet) a nekünk ajándékozott idejükkel segítettek abban, hogy észrevegyük az Úr köztünk létét.

Érsekvadkert, 2022.12.12.
emjé, Fotók Kristók János

Az adventi lelkigyakorlatunk gondolataiból

Az öröm vasárnapot követő hét második felében az esti szentmisék keretében gyónási lehetőség biztosításával lelkigyakorlat volt templomunkban. A tavalyi évhez hasonlóan, Érsekvadkert 800. születésnapjához készülve, most is volt káplán atyáink voltak segítségünkre a közelgő karácsony megünneplésében.

Csütörtök este Mézáros Csaba atya, jelenleg örökényi plébános gondolataiból építhettünk. Három rövid történeten keresztül világított rá arra, hogy mi is a teendők az Egyházban.

Az egyik állomáshe lyemen az volt a szóka s, hogy így karácsonytájt a plébánia kerítésére akasztgattak ruhákat és különböző tárgyakat. Anonimitásban maradv a Karitás csoportnak szánták, akik el is juttatták azokat a legrászorultabbak részére.

Megdöbbenésemre egyik alkalommal három keresztet tettek a postaládámba. Szomorú és bosszús is lettem ekkor. Úgy látom, sokak számára már nem kell a kereszt. Fölösleges tárgy a szobájuk falán. Bevittem a szobámba őket, majd a vasárnapi prédikációmban említést is tettem a feleslegessé vált keresztetek érkezéséről. Ami ezután történt, az pici csodának is nevezhető, hisz mindhárom keresztért jelentkeztek olyan testvérek, akik napjainkban is igénylik a keresztet. Ezért is érdemes szeretni az Egyházunkat, hisz minden „ellenszél” esetében is megtanít a kereszt elfogadására. Neked mit jelent a kereszt, testvérem? Gondolkodj el ezen, most a karácsony közelében!

A második történet egy temetés végén játszódik. Új csapat temette a halottat. Most is így tettem. Az egyik alkalmazott kikérte magának a köszönést, hogy őt hagyjam békén az Istennel, mert az számára lényegtelen. Egy hétig töprengtem

azon, mi lehet annál az embernél, akinek nem kell az Isten segítsége. Egy betegnél tett látogatásom adott erre a kérdésre választ Együtt imádkoztunk, majd beszélgettünk egy keveset, mikor a betegünk a következőt mondta: Atya! Annyi csoda történt az életemben. Ezért is szeretem az Egyházat, mert segítségével történtek azok. Isten segítsége velem volt, és most a betegágyamon is velem van.

A két eset kontrasztja jól látható. Vannak, akik elutasítják Isten segítségét, ám vannak, akik igénylik és el is fogadják azt. Mi melyik táborba tartozunk?

A harmadik történet egy gyertyagyújtáson játszódik, ahová olyan emberek hívták Csaba atyát, akikkel a templomban még nem találkozott. Kételyek között eleget a meghívásnak, mely csak tovább erősödött a gyertyagyújtás kezdetén, hisz keresztet sem vetettek

vele együtt, és unottan hallgatták a felolvasott szentírási szakaszt. Ám pici csoda történt, mert már a Miatyánkot közösen mondtuk. Eljövelekor az ajtóban eléje állt egy óvodáskorú kislány és a következőket mondta: Képzeld, tudom, ki volt a Kisjézus anyukája! Máriának hívták. Az apukáját pedig Józsefnek, amit pontosítottak is közösen. Már ezért is érdemes volt eljönni, mert e kis párbeszéd egyértelműen megmutatja azt, hogy Egyházunk kedvező időszaka nem tegnap volt, vagy holnap lesz, hanem ma van! Kegyelmebben gazdag ünnepeket kívánva azt a házi feladatot kaptuk, hogy tekintsük át azt, hogy ma, mi mit tesszünk Egyházunkért.

A második este a több mint 20 éve nálunk káplánként munkálkodó, jelenleg Nagylóc plébánosaként szolgáló Urus Attila atyával készültünk a közelgő karácsony mel-

tő megülésére. Az advent rövidesen véget ér, ám az Úrral történő találkozás készüllete nem érhet véget a karácsonnyal gondolatlanul vezetett be a tanítást Attila atya. Fontos az is, hogy világunk beteges szemléletének óráiban is a szeretet ünnepének, a karácsonynak ereje hassa át napjainkat, Jézus magához ölel bennünket. Akit szeretünk, azt mi is magunkhoz öleljük. A Mennyei Kisedet vajon magunkhoz öleljük-e? Tudunk-e Isten felé nyitottak lenni. Ha tudunk Jézus felé nyitni, a világ adta fényt felülmúló világosság költözik szívünkbe, életünkbe. Ne hagyjuk hát a betlehemi Kisedet a jászlában, hanem vigyünk magunkkal életünk minden napján. Nap nap után szülessen meg lelkünkben az Isten, hogy lelki boldogság költözhesse szívünkbe, az a boldogság, melyet a világ megadni nem képes. Tartsuk életben a betlehemi ál-

lapotot, mert azzal a minden nap karácsony irányába teszünk lépéseket és élővé válik a dicsőség Istennek és békesség a jóakarató embereknek!

A zárónap tanítását Luteránus Péter atyától hallhattuk, aki jelenleg Drégely-

palánk plébánosaként szolgálja Egyházunkat. Az Ige testté lett és köztünk lakozott ismert gondolattal indította az elmélkedést Péter atya. Ezért Isten a menedékünk és erőnk, még akkor is, ha a világot, benne minket is számtalan rossz hatás ér. Isten a szeretet, egyben az alázat is, hiszen nem szégyellte magára öltetni emberi alakunkat. Az alázat nem tesz gyöngévé, kicsivé bennünket sem, hanem felemel. Felelem, magához az Istenhez, a betlehemi jászolhoz, ahová az egyszerű pásztorok mentek először, mert ők megéreztek, hogy a jászolban fekvő gyermekben, Isten vett fel szolgálai alakot. Mekkora alázat ez? Szolgaként is jelen van Ő egész életünkben, még akkor is, ha jelenlétéről nem veszünk tudomást, netán le is tagadjuk.

Isten közösséget akar velünk alkotni. Mi vajon akarunk-e vele közösséget alkotni?

Közeleg a karácsony. Krisztus megszületett, mondja az egyik énekünk. Ám mit

Búcsú XVI. Benedektől

*Én a jó harcokat megharcoltam szépen,
és a földi pályám lefutottam végleg,
a hitet megtartva életem, sosem árván,
s most az igazságnak koszorúja vár rám,
melyet megad nékem a legszentebb bíró,
nemcsak magamnak, de mindenkinek, ki jó,
ki örömmel várja nagy eljövételét.
Én most eltávozom. Áldja lelketek meg az ég!
(Vadóc Palóc)*

számít az, hogy Krisztus megszületett Máriától, ha szíveinkben nem születik meg mindennap. Hagyjuk Őt ott megszületni, mert a világ nyújtotta sokfajta ajándéktól értékesebb ajándék birtokosai leszünk, ha Jézus él szíveinkben.

Érsekvadkert, 2022. 12. 18.

emjé, Fotók: Kristók J.

Istenem szeret

*Amiért a múltban lelkesedtem még,
távolinak tűnik, elfeledtem rég,
az évek teltevel másnak látom már,
szinte félek tőle, holnap rám mi vár.*

*Ha az értékrendem ennyit változik,
ami keménynek tűnt, az is elkopik.
S így nem csak a világ, én is változom,
akkor utóvégre mért csodálkozom...?*

*Van valami mégis, mi nem változott,
csak a változáshoz alkalmazkodott,
az ad nekem tartást, biztosan hiszem:*

*Szüleimtől kapott mély istenhitem.
Bármilyen történések, semmitől se félek,
Istenem szeret - én e hittel élek.*

(Baritz Lajos Erdélyből)

Kő az úton

*Gondolod, kerülleted útjába
Egyetlen gátoló kő is hiába?
Lehet otromba, lehet kicsike,
hidd el, ahol van, ott kell lennie.
De nem azért, hogy visszatartson téged,
s lohassza kedved, merészséged.
Jóságos kéz utadba azért tette,
Hogy te megállj mellette.
Nézd meg a követ, aztán kezdj el
Beszélni róla Istennel.
Őt kérdezd meg, milyen üzenetet
Küld ezzel az akadállyal neked.
S ha lelked az Istennel találkozott,
Utadba minden kő áldást hozott.
(Prohászka Ottokár)*

Ne féljünk a jövő év kihívásaitól

Egyik reggel az út közepén egyszer csak ott feküdt egy jókora kődarab. Az autósok kerülgetni kezdték, a forgalom lelassult. Élénk káromkodás, szitkozódás, dudaszó közepette egyre hosszabb dugó torlódott fel az úton. Dél előtt 11 óra tájban küldöttség alakult a polgárokból, akik tiltakozni mentek a városháza elé. Délről kezdve a szakszervezetek háromnapos sztrájkot hirdettek. A diákok mind az utcára vonultak tüntetni. Délután kettőre

megalakult a „Le a kővel!” Mozgalom. Az összes TV és minden újság riporterei különböző szögekből fényképeztek, filmezték a követ, interjúkat készítettek a tüntetőkkel és provokatív kérdésekkel bombázták a városvezetőket. Este hat óra felé egy zöldsárga közlekedett az úton, kopott, régi furgonján. Meglátta a követ. Megállt az út szélén, kitette az elakadásjelzőt, majd odalépett a nagy kőhöz. Nekiveselkedett, és egy-két perces erőlködés után félregördítette az

útról, bele az árokba. Amikor a kő belegurult az árokba, a zöldsárga észrevette, hogy ragasztószalaggal egy borítékot erősítettek rá a kőre. Letépte és felnyitotta a borítékot. Egy hatalmas összegről szóló csekk volt benne, annak a személynek kiállítva, aki félregördíti a követ. Valamint mellékelte egy komoly állásajánlatot is annak a nagyvállalatnak az egyik vezetői posztjára, amelynek vezérigazgatója a csekket kiállította.

(V.I. Szedged)

Harangok mérleg '22

Immár a XXXII. évfolyam első számát tartod a kezeden tisztelt Vadkerti Harangokat olvasó testvérem. E rövid tudósításban, mint minden januári számban képet kapsz az előző év működéséről.

Hála Istennek minden hónap végén megtudtunk jelenni. Az írott sajtótermékek területén országosan visszaesett a példányszám, ami a Vadkerti Harangokat sem kímélte. Ezért 400 helyett 350 példánnyal jelentkezünk a jövőben, viszont a honlapjainkon is olvashatóvá váltunk Barna, Márton, Tamás közreműködésével. Köszönjük az egyházmegyei sajtósoknak is, hogy az év folyamán több esetben is jelen lehettünk az egyházmegyei honlapon és általuk a Magyar Kurír lapjain.

Költségeink csökkentése érdekében már

csak az Országos Széchényi Könyvtárba és a Püspökségre kerülnek postázásra a megjelent számokból, a többi helyre már az István által pdf-ben elkészült, Katalin által nyelvtanilag ellenőrzött anyag kerül elküldésre interneten keresztül azoknak, akik megadták elérhetőségüket. Köszönünk minden a megjelenést segítő munkát, de köszönjük az írásokat és fotókat beküldők közreműködését is, hisz a lapzártáig (minden hónap 15-ig) beérkező anyagok teszik miénkké a Zoli által kinyomtatott Harangokat.

Köszönjük a becsületkasszába tett adományaikat, köztük két magánszemély 10-10 ezer és egy alapítvány 120 ezer forintját, ami a példányonként javasolt minimum 250 Ft adomány mellett, ha nem lesznek

újabb áremelések, biztosítják a 2023 évi megjelenésünket. Ennek alátámasztását az alábbi számok is jól mutatják: Nyitó egyenlegünk 2022.01.01-én 115.190 Ft. Záró egyenleg 2022.XII.31-én csak a persely adományokkal 84.375 Ft. A megnevezett adományokkal ez az egyenleg 219.375 Ft, mely háromhavi szám megjelenését fedezi.

Zárszóként köszönjük, hogy olvassák és anyagiakkal is támogatják a helyi történelemben is nyomot hagyó lapunkat. Köszönjük, hogy az olvasáson túl az újságban olvasható email címre írásokat és fotókat küldenek a Vadkerti Harangok részére. Köszönjük a megjelenés előkészítésébe fektetett munkát, a megjelent számok archiválását reménykedve abban, hogy egy év múlva még szebb beszámolót tehetünk közzé!

Érsekvadkert, 2023. január 2.

A Vadkerti Harangok szerkesztősége

Gyertek, építsük fel!

Egyházközségi családi nap 2022

Kolping Családunk mozgással összekötött adott otthont a 2022. november 5-én megrendezett egyházközségi családi napnak. A délután folyamán a kol-

mozgással összekötött közös játékokra várták az általános iskolás korosztályt. A délután a gitáros énekkar által vezetett közös énekléssel és

egybekötött előadások követtek. Elsőként Galba Viktorné Nóra romhányi hitoktató és egyháztanácsai tag beszélt közösségszervezéssel kapcsolatos tapasztalatairól, amelyben - szentírási szakaszzal megerősítve - kiemelte: a közösségi munka alapja a közreműködők élő hite, hiteles példamutatása, az Isten szeretetének közvetítése kell, hogy legyen. Egy rövid szünet után Fábiánné Csejk

Erika vetítéssel és tanúságtétellel egybekötött beszámolóját hallgathattuk meg a Boldog Ceferrino Intézet által szervezett Medjugorje-i zarándoklatról. A magával ragadó előadás rámutatott a minket körülvevő csodajelekre, a megélt földöntúli erőre, valamint arra, hogy van közbenjárónk az Atyánál. Az előadások sorát Villant Norbert és Zachar László beszámolója zárta, akik Kolping Családunk küldötteiként vettek részt az alsópáhoki férfikonferencián. Előadásukban kiemelték a hagyományos férfi és női szerepek fontosságát, amelyek a természetes család alapjai is, a férfiszerepek elméleti alapjait, valamint rámutattak a hagyományos értékekre korunkban lecsökkentő veszélyekre. A lelki-szellemi feltöltő-

dést közös vacsora és beszélgetés zárta.

A Magyar Katolikus Lexikon meghatározása szerint egyházközség: Isten hívó népének az egyházmegye meghatározott területén élő helyi közössége, mely hit-, remény- és szeretetközösségben van az egyházmegyével és az egyetemes egyházzal, testvéri közösséget alkot, és részesül az egyház lelki, szellemi és anyagi javaiban. A fogalom elemei egyben megvalósítandó célok is. Isten segítségével folyamatosan munkálkodjunk ezért abban, hogy - amit azt a Kolping-ima is megfogalmazza - legyen a mi közösségünk az Isten eljövendő országának kezdete!

**Cikk és fotó
a 13 Almafa
Alapítványtól**

pingos fiatalok imádsággal kezdődött, kézműveskedéssel és amelyet beszélgetéssel

Minden segítség számít

„Rájövő tavaszon csak megeredt mind a tizenhárom almafa csonkja s nyár derekára már tizenhárom kis, sudár vesszőcske mutatott föl az égre. S azóta is minden tavaszon nőnek egy araszt, kettőt.” (Wass Albert)

A Tizenhárom Almafa Alapítvány létrejöttének oka: **Érsekvadkert.**

Itt élünk most, és itt szeretnénk boldogulni a jövőben is.

Az alapítvány neve arra a hitre utal, hogy sosem szabad feladni, kudarc esetén mindig van újakezdés, és az állhatatos munka meghozza gyümölcsét.

Küldetésünk megvalósulásához 1%-kal közelebb kerülhetünk.

Csak rajtunk áll, milyen helyen élünk!

Egyházközségi hírek

Január 29-én, vasárnap délután 4 órakor ökumenikus találkozó lesz templomunkban. Az ima alkalomra szeretettel hívjuk és várjuk a Kedves Testvéreket!

Február 2-án, csütörtökön lesz Urunk bemutatása, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe. Ezen a napon reggel 7 órakor és este 6 órakor tartunk szentmisét. A szentmisék keretében gyertyaszentelést végzünk.

Február 3-án, pénteken Szent Balázs püspök, vértanú ünnepeljük. Este 6 órakor tartunk szentmisét, melynek végén a Balázs-áldás szentelményében részesítjük a Kedves Testvéreket! Akik ezen a napon nem tudnak szentmisén részt venni, a rákövetkező vasárnapi szentmisék végén részesülhetnek ebben a szentelményben.

Február 3-án lesz a hónap elsőpéntke. Délelőtt felkeressük otthonukban szentsé-

gekkel az idős-beteg Testvéreket.

A lourdes-i kilenced február 3-án kezdődik, melyet a reggeli szentmisék után, az esti szentmisék előtt, vasárnap pedig a fél 10-es mise előtt végezzenek a Kedves Testvérek a szokott módon.

Február 22-én lesz hamvazószerda, ezzel a nappal kezdetét veszi a nagyböjti szent idő. Hamvazószerdán reggel 7 órakor és este 6 órakor lesz szentmise, a szentmisék keretében a hamvazás szentelményében részesítjük a Kedves Testvéreket. Nagyböjt első vasárnapján a szentmisék végén meghamvazzuk azokat, akik hamvazószerdán nem tudnak a hamvazás szentelményében részesülni.

Keresztutat végzünk templomunkban hamvazószerdán az esti szentmise előtt 17 óra 15 perctől, illetve nagyböjt minden péntekén 17 óra 15 perctől.

Ne felejtjük el, hogy hamvazószerda szigorú böjti nap. Háromszori étkezés egyszeri jólakással, ami 18 éves kortól 60 éves korig kötelező, ez alól csak a betegek vannak felmentve. Hamvazószerdán és nagyböjt péntekjein hústilalom van, ennek megtartása 14 éves kortól kötelező.

Február 26-án vasárnap országos perselygyűjtés lesz a katolikus iskolák javára.

Gitáros szentmise

Szentmise
gitáros zenei
szolgálattal
a Szent András
plébániatemplom-
ban:
2023. február 12.,
vasárnap 9:30

ÉRSEKVADKERTI
GITÁROS ZENEKAR

Újratemetés a 800 év jegyében

Mint már arról az év végi beszámolóban hallhattuk Gyuri atyától, egykori plébánosunkat 2023. április 29-én tervezzük újratemetni a vadkerti temetőben nyugvó nagymamája sírhelyén. A temetés az előzetes egyeztetések alapján 10 órakor kezdődik és az egykori káplánja, a jelenlegi veszprémi érsek atya, dr. Udvardy György vezeti a szertartást. Egyébként dr. Horvát József kanonok úr 1997-ben hunyt el a székesfehérvári papi otthonban. A város Hosszú temetőjében temették. A temetésen 100-nál többen voltunk Vadkertről. A fehérvári exhumálás időpontja: 2023. április 25., kedd, reggel 8 óra.

2022. szeptember 8-án a Kalász szervezésében Bodajkra zárandokoltunk. Hazafelé vezető utunkon Székesfehérvárról is eltöltöttünk pár órát, ahol a papi sírkert volt az első megállónk. Ekkor született meg az újratemetés ötlete.

A temetőben felírt telefonszám alapján akcióba lépett egy kis csapat, amely nem gondolta, mekkora fába vágta a fejszéjét. Az érvényes jogszabályokat betartva három hónap alatt a jogi akadályok elhárultak, amit 2022.12.08-án a Városgondnokság levele is tanúsít: A vér-szerinti rokon után a Papi Otthon is csatolta kérésünkhöz hozzájárulását, és ezzel az exhumálásnak nincs akadálya.

2022. december 13-án levélben kértük a Temetőüzemeltetéstől az exhumálással kapcsolatos költségek tételes megküldését, amit az igazgatási szünet miatt 2023. januárban fogunk megkapni. Ennek birtokában lép a megvalósulás útjára az ügy, melybe bevonásra kerül a Végtisztesség BT (Káplár András) és a nagymama sírkövét felújító Kovács István és felesége, Mariann.

Itt tartunk az ügyben. Bízunk benne, hogy a következő Harangokban számokkal és személyekkel is alátámasztott híreket oszthatunk meg Olvasóinkkal. Feladat lesz bőven, melyhez minden segítséget (fotó kanok úrról, anyagi támogatás, pld. Rózsafüzér Társulat adományai, cégek és

magánszemélyek hozzájárulása, testületi közreműködés a temetés lebonyolításában, netán AGAPÉ megvalósítása a vendégek részére, és minden, az újratemetés méltóságát emelő esemény kivitelezést vállalás) elfogadjunk.

Érsekvadkert, 2023. január 11.

Ez történt

Temetések

2022. év

44. Szabó Pálné Szarvas Mária (1936)

2023. év

1. Hustyava László (1949)
2. Káplár Zoltánné Gyurkovics Ilona (1940)
3. Laczkó Istvánné Nagy Margit (1932)
4. Csabák Ferenc (1947)
5. Máté Mihályné Mák Mária (1934) – Pusztaberki

Kolping Hírek

Ökumenikus imaóra

A tervek szerint január 29-én 16 órától lesz ökumenikus imaóra, melyben az evangélikus lelkész Füke Szabolcs mellett a gitáros énekkar is közreműködik. Úgy tudjuk, hogy a vendég prédikátor az egykori vadkerti lakos, Máthé Zoltán református tábori lelkész lesz.

Házasság hete

Az idei évben országosan február 12-19. között rendezik meg a Házasság

Hete 2023 programsorozatát. Az elmúlt évek hagyományainak megfelelően a Tizenhárom Almafa Alapítvány szervezésében előadással készülünk. Az előadás időpontjáról, az előadókról, és az előadás(ok) helyszínéről templomi hirdetés útján is hírt adunk

Közgyűlés

Az évi rendes közgyűlésünk tervezett időpontja február 17., péntek 19 óra. Helyszín: Kolping ház

Szentmiseszándékok

Február

1. Szerda -
2. Csütörtök -
3. Péntek -
4. Szombat - Záhorszki József, szülei, testvérei, két veje és a Boda család élő és elhunyt tagjai
5. Vasárnap -
6. Hétfő -
7. Kedd -
8. Szerda -
9. Csütörtök - Híves Mihály, szülei, nevelőanyja és a Pistyúr család halottai
10. Péntek -
11. Szombat - Kristóf Sándor 40. évforduló, fia Sándor, nagyszülők, a családok élő és elhunyt hozzátartozói
- Fábián Ferencné Kristók Mária, 8. évforduló, férje, szülei és hozzátartozók
- Szabó Ignác 22. évforduló, felesége Vitéz Mária, fiuk Ignác, a család élő és elhunyt hozzátartozói
- Villant István 1. évforduló, szülei, testvére, sógora, sógornője, anyósa, apósa
- Csontos István 4. évforduló, szülei, Verebes Ignác, felesége Szabó Ilona, fiuk Ignác, Viczián Tibor és felesége lelki üdvéért, a családok élő és elhunyt tagjai
12. Vasárnap - Csernák Katalin 10. évforduló, édesapja és nagyszülei
- Buzás Ildikó és nagyszülei
13. Hétfő -
14. Kedd -
15. Szerda -
16. Csütörtök -
17. Péntek - Csillag Gyuláné Pistyúr Anna, férje, gyermekei és vejük, ifj. Jakubecz György, Balogh János, felesége Pistyúr Emerencia, és a család élő és elhunyt tagjai
18. Szombat - Záhorszki Ignácné Csordás Margit 1. évforduló
- Konopás István, felesége Nagy Ilona, élő és elhunyt családtagok
19. Vasárnap - Kocsisné Urbán Erzsébet, testvére István, édesapjuk, nagyszülők, élő és elhunyt hozzátartozók lelki üdvéért
20. Hétfő -
21. Kedd -
22. Szerda - Molnár Istvánné Laczó Erzsébet 30. évforduló, férje, fia és a Laczó család elhunyt tagjai
- Záhorszki János, szülei, nagyszülei, testvére lelki üdvéért
23. Csütörtök - Egy elhunyt lelki üdvéért
24. Péntek - Urbán, Molnár, Valkó család élő és elhunyt hozzátartozókért

- Záhorszki Ignác, felesége Nagy Erzsébet, szülei és testvéreik
25. Szombat - Őszi István, fia István, Őszi, Csabák és a Pálfi család halottai
- Farkas József, felesége Hegedűs Mária, szülei, élő és elhunyt hozzátartozók
26. Vasárnap - Jakubecz János, felesége Szabó Ilona, Záhorszki János, felesége Kovács Borbála, a családok élő és elhunyt tagjai
- Laczó János, felesége Szrenka Erzsébet, testvére Rozália, fiuk János, szülők, Fábián István, felesége Margit, fiuk László
1. évforduló, élő és elhunyt hozzátartozók
27. Hétfő -
28. Kedd -

Negyven nappal karácsony után

Negyven nappal Jézus születése, a karácsony ünnepe után az Úr Jézus templomi bemutatását ünnepeljük. Az evangéliumi jelenet a mózesi törvényre való hivatkozással kezdődik. A törvények szerint fiúgyermeket világra hozó anya a szüléstől kezdve hét napig tisztátalannak számított, majd pedig további 33 napon keresztül „kultuszképtelen” volt, azaz nem vehetett részt istentiszteleten, nem érinthetett megszentelt dolgokat és mindvégig házában kellett tartózkodnia. A negyven nap elteltével elhagyhatta a házat és áldozatot kellett bemutatnia annak jeléül, hogy eltelték tisztulásának napjai. A mózesi törvénynek ezek az előírásai tehát Máriára, a szülő anyára vonatkoztak. Egy másik törvényi előírás az újszülött gyermekekre, pontosabban az elsőszülött fiúgyermekre vonatkozott. Az elsőszülöttek az Úr tulajdonai voltak, Isten szolgálatára lettek rendelve, de azt a szolgálatot csak a Lévi törzshöz tartozók, azaz a leviták látták el. A többi törzs elsőszülött gyermekeit meg kellett váltani, és ők nem végeztek istentiszteleti szolgálatot. E két törvényi előírás teljesítése miatt érkezett Mária és József a gyermek Jézussal a jeruzsálemi templomba.

Bár Lukács evangélista jól ismeri ezeket a zsidó előírásokat, mégsem Jézus kiváltásáról beszél, azaz nem arról, hogy Jézus mentesülne a szolgálatról, hanem annak ellenkezőjéről. Noha Jézus nem Lévi törzsből származik, mégis különleges módon Istennek szentelt személy. Erre a különleges szerepre utal Simeon és Anna megjelenése, akik a templomba hozott újszülött gyermekben felismerik Isten Fölkentjét, a Szabadítót, a Megváltót.

Felismerem-e a betlehemi gyermekben a Megváltót, aki az én életembe is elhozza az életszentség világosságát?

(Horváth István Sándor)

Vadkerti Harangok

Az Érsekvadkerti Katolikus Egyházközség lapja
Szerkeszti az Érsekvadkerti Kolping Család Egyesület
Felelős kiadó: Máthé György plébános

Nyomtatás: Z-HORV Stúdió

Internet cím: <https://www.ersekvadkert.vaciegyszazmegye.hu>

email: emje52@gmail.com